

SZEMFÜLES

A PAKSI BEZERÉDJ ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA

2016/2017-es tanév III. szám

JÖHET A NYÁR!

Üdvözlét az olvasóknak

Sziasztok!

A 2016/2017-es tanév harmadik számát
lapozgatjátok.

A következő oldalakon a márciustól júniusig
tartó eseményeket vesszük sorra, ezen kívül
iskolatársaink munkáit olvashatjátok.

Ha ti is kedvet kaptatok az íráshoz, keressétek
tanáraitokat, hogy közölhessük alkotásaitokat,
verseiteket, rejtvényeiteket, akár
regényrészleteiteket is! Külön örülnénk a
szalonképes aranyköpéseknek is a feleletekből,
dolgozatokból...

Kellemes időtöltést kívánunk!

A tartalomból:

A költészet napja

Megszépültünk ☺

Osztálykirándulások,
beszámolók

Versenyeink, eredmények

Interjú

Jutalomkirándulás

Judo For The World

Búcsúzó nyolcadikosaink

Munkáitokból válogattunk

Aktuális

Szemfüles – a Paksi Bezerédj Általános Iskola lapja
2016/2017-es tanév III. szám
Paks, 2017. június 9.

A szakkört vezeti: Juhász Veronika
A III. lapszámot szerkesztették:
Donkó Kata, Frics Kamilla, Pécsi Nóra, Takács Gyöngyi

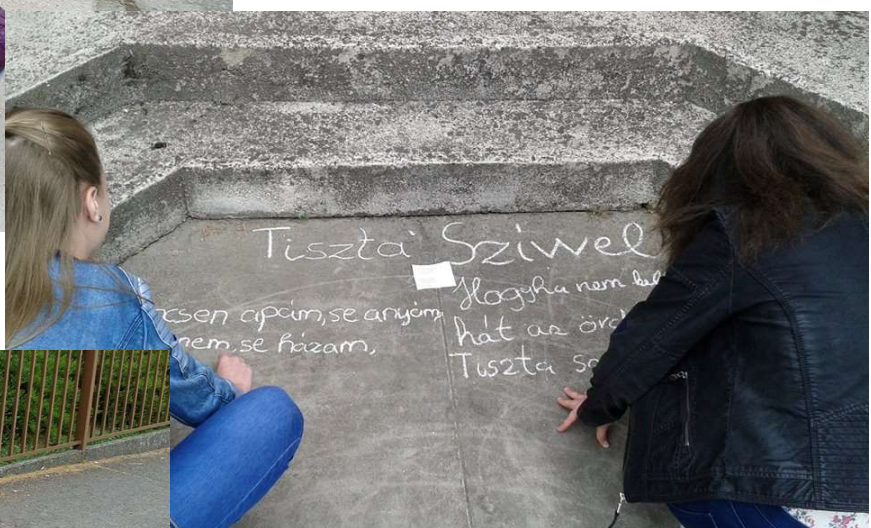
A lap címének rajzát Bencze Barnabás készítette

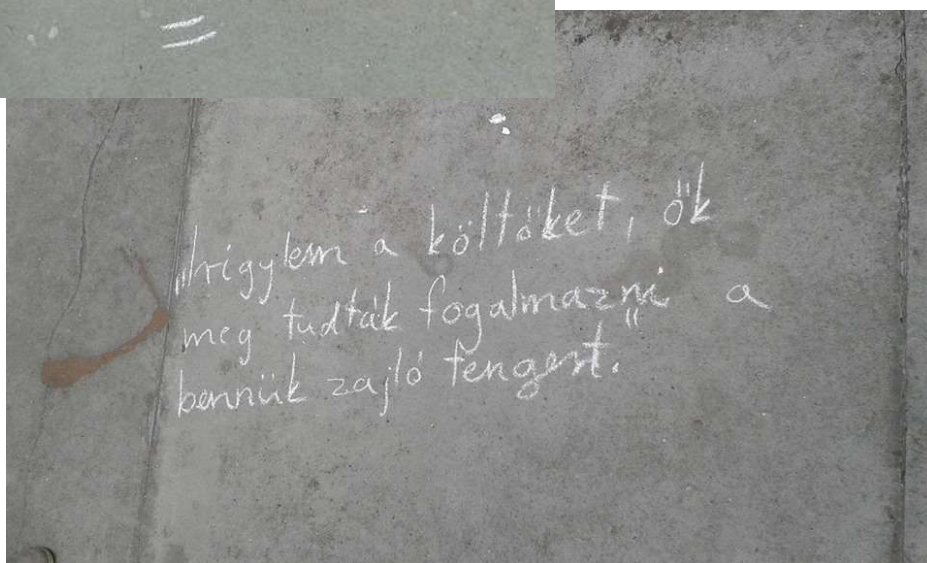
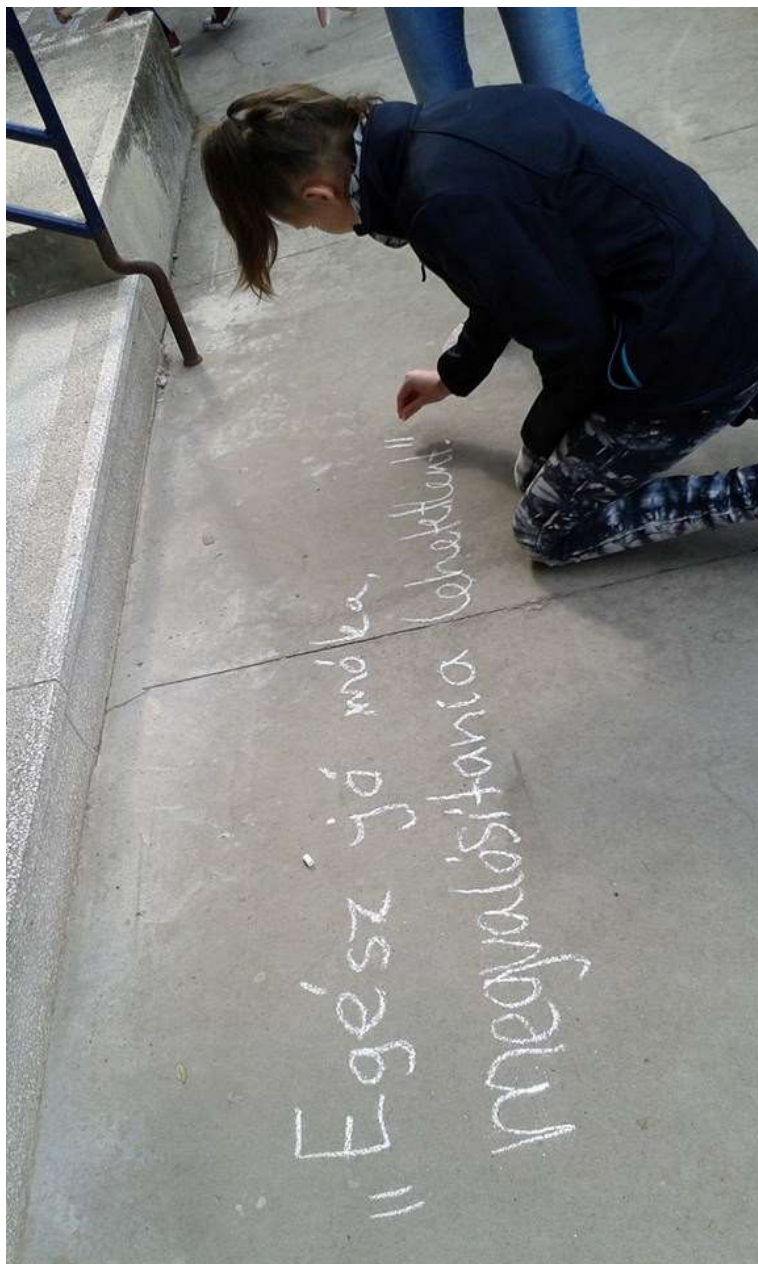
„Veszem a szót, földobom a levegőbe, ott szétesik, majd újra megfogom, de az már valami más.” (József Attila)

A magyar költészet napját Magyarországon 1964 óta József Attila születésnapján, április 11-én ünneplik. Ebből az alkalomból minden évben irodalmi előadóestekkel, könyvbemutatókkal, költőtalálkozókkal és versenyekkel tisztelegnek a magyar líra előtt. A rendezvényeken klasszikus és kortárs költők versei egyaránt szerepelnek. Gyakran diákok vagy éppen a ma is élő szerzők tolmácsolják a költeményeket.

Iskolánk Eszter néni ötlete nyomán kissé rendhagyó módon emlékezett meg a jeles napról: a hetedik évfolyamosok idézetekkel, versekkel díszítették iskolánk lépcsőit, kerítését, az előtte lévő járdát. Volt szerencsénk tapasztalni, hogy a járókelők megállnak, olvasgatnak, és elégedetten mosolyogva sétálnak tovább.

Néhány fotó a művek születéséről és a végeredményről:

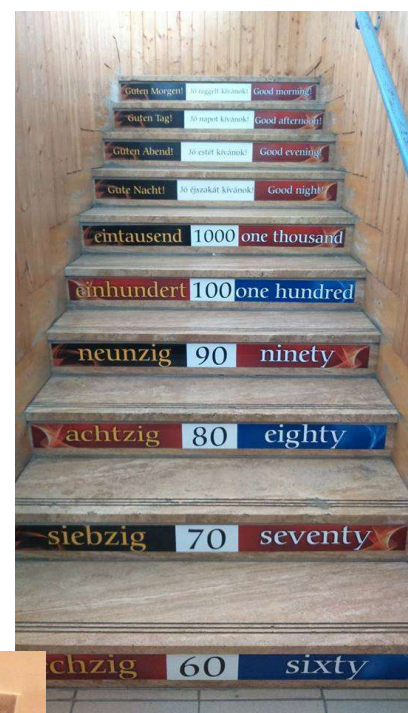

A Diákönkormányzat tagjai rendszeresen kiváló kreatív ötletekkel állnak elő. Ezek közül egy nagyszerű kezdeményezés meg is valósult nemrégiben: az alsó és a felső tagozat épületében új köntösbe öltöztek a lépcsőfokok.

A kicsik segítséget kapnak az angol és német számok és üdvözlési formák megjegyzéséhez, hiszen minden nap többször is felmennek a lépcsőkön, így folyamatosan látják azok helyesírását és memorizálhatják a szavakat.

A felsőben az egyik legnagyobb kihívás a történelmi évszámok megtanulása, de mostantól „lépten-nyomon” könnyebb dolgunk lesz. Sajnos dolgozatíráshoz nem vihetjük magunkkal a lépcsőket... ☺

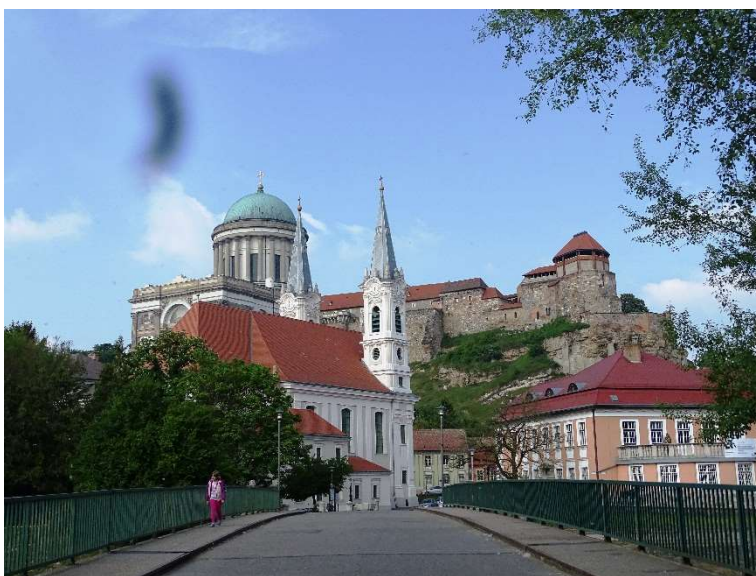
Minden osztály életében jön egy pillanat...

...amikor végre felszállhat a buszra osztálykirándulás előtt. ☺ Nagyon fontos, hogy rendszeresen legyen lehetőségünk kiszállni a hétköznapi monoton teendőiből, kicsit kikapcsolódni, új élményeket szerezni, egyszerűen jól érezni magunkat egymás társaságában - az iskola falain kívül. Erre nyújtanak remek lehetőséget az osztálykirándulások. Amellett persze, hogy megismerjük hazánk természeti és kulturális értékeit, nevezetességeit...

Az alábbiakban különböző osztályok beszámolóit olvashatjátok - természetesen fotókkal „fűszerezve” - az idei tanév legszuperebb emlékei közül.

A legjobb osztálykirándulás (részletek)

„2017. május
7.a osztály
A buszos út
volt, de nem
nevetéssel. ☺
félúton
benzinkútnál.
odaértünk, az
a 3 óras

2-án indult a
Esztergomba.
nagyon hosszú
spóroltunk a
Nagyjából
megálltunk egy
Mikor végre
első programunk
rolleres város-

nézés volt, amit állítólag 0 edzettséggel ki lehet bírni. Ehhez képest az első 20-30 perc felért egy kínzással. Utána, a lejtőn lefelé sokkal könnyebb volt. ☺

Közben megálltunk a Bazilikánál, ahol egy kis kérdéssor várt bennünket.

Ezt természetesen csak Vera néni és Szilvi néni csinálta végig csalás nélkül. ;)

Nem mellékesen: a Bazilika bejáratánál azt is megtudhattuk a piktogramok segítségével, hogy hogyan illik vagy nem illik bemenni. Kötelező például a fehér ruha és a kamera, tilos viszont fehéreneműt viselni... érdekes szabályok. ;)

Utunk Szlovákia felé vezetett. Felkerestük a legközelebbi cukrászdát, ahol úgy dobálták a fagyigombócokat, mintha egyszerű labda lenne.

Ezután a buborékfoci következett, amiben leginkább a fiúk és Lili vettek részt.

(Ekkor kiderült, hogy Boti jedierővel rendelkezik, illetve hogy fejenállásra mindenki ötöst kaphatna tesiből... - a szerkesztő megjegyzése☺.)

Következő programunk a sárkányhajózás volt. Ehhez csak annyit fűzök, hogy én nem lettem ANNYIRA vizes. Miután végeztünk, elmentünk a szállásra, ami nekem nagyon tetszett, még akkor is, ha bajok voltak a meleg vízzel.

Később, vacsora után jött a szabadulószober. Az én feladatom az volt, hogy feltörjem a lakatokat xD..." (by Gyöngyi)

„Na. A kirándulás 2 napos volt. Az első napot a rolleres városnézéssel indítottuk. Ez tök jó volt, ha azt nem számítjuk, hogy azt hittem, meghalok, olyan fárasztó volt. Egyébként élveztem. ☺ Átgurultunk Szlovákiába is, és átláttunk Magyarországra. Ettünk fagyit is, és a bácsi dobálta a gombócokat. Szó szerint. Tök menő volt. :D

Miután sikeresen túléltek a rollerezést, elkezdődött a buborékfoci. Én többnyire csak néztem. Vicces volt látni, ahogy mindenki gurul mindenfelé!

A következő programunk a sárkányhajózás volt. Eléggé tartottam tőle, hogy beborulunk, de ez szerencsére nem történt meg, így ez is jó élmény lett. (...) Lézerharc. Hát ez valami nagyon király! Mindenki próbálja ki!" (Frics Kamilla)

„2017. május 2-án reggel indultunk el Esztergomba. Az első program a rolleres városnézés volt, ami nagyon jó volt, mert rengeteg esztergomi nevezetességet megnéztünk.

A kedvenc programom a buborékfoci volt, ahol teljes erőből egymásnak ütközünk és nem fáj! Nem sokra rá mentünk sárkányhajózni, ami nem tetszett annyira, mert az egyik osztálytársam végig fröcskölt és vizesebb voltam, mintha fürödtem volna. Majd jött egy hosszú este internet nélkül..." (Anoním)

„...a második napon úgy volt, hogy csapatépítő program lesz, de mivel esett az eső, ezért elmentünk egy múzeumba. Meglepő, de a Duna Múzeum is nagyon érdekes. Ebédre beültünk egy esztergomi étterembe, utána pedig buszoztunk Pestre. Kaptunk másfél óra szabadidőt a WestEndben lézerharc előtt.” (Bomber 7)

„...A lézerharchoz 16 órakor értünk oda. Két órát játszhattunk, de előtte meg kellett néznünk egy oktatófilmet, ami nagyon vicces volt. Nagyon jó volt a csapat, amiben én voltam! Hazafelé megálltunk mekizni, jót ettem, finom volt a kaja.” (Dr. Tornádójósló István)

„...mentünk is tovább lézerharcra. Ott 3 csapatra osztottak bennünket, mi lányok voltunk egyben Vera nénivel és Szilvi nénivel, a fiúk pedig két csapatban. Mi kezdtünk Botiékkel. Hát, első menetben veszítettünk, de nagyon jó volt. Négyyszer játszott minden csapat és utána vége volt. Jaj, el ne felejtsem: volt ingyen ital korlátlan fogyasztással az épp nem játszó csapatnak!!! Lőttünk még pár osztályképet és indultunk haza... A buszon nagyon jó volt a hangulat, zene, éneklés, nevetés - minden megvolt. Ennyi lenne az én fogalmazásom a legjobb osztálykirándulásról részletben.” (Pikkelyes 4)

Cseresznyési pillanatok

Az 5.b osztály 2 napot tölthetett a Cseresznyéskert Erdei Iskolában, ahol jó hangulatban színes programokon vehettek részt. Az első napon palacsintasütés, gyíkvadászat (szerencsére mindenki túlélte ☺), szabadon kószálás, Just Dance volt a program. Másnap csatlakozott a társasághoz Sáfrány Szilvi néni és Laci bácsi, akik különböző csapatépítő játékokkal és túrával színesítették a kirándulást. Emlékül álljon itt egy fogalmazás, egy vers és néhány fotó:

Cseresznyési kirándulás

Kora reggel felkeltem, mint egy átlagos hétköznapi. A Polígon parkolójából indultunk ki Cseresznyésbe.

Mikor odaértünk, megkezdődött a szobafoglalás. Majd miután mindenki elhelyezkedett, szabad játék volt. Én bunkert építettem, majd elmentem gyakorolni. Ebédre palacsintát ettem. Egy kis csendes pihenő után elmentünk számháborúzni. Mire végeztünk a számháborúval, besötétedett. Este egy kicsit just danceltünk, majd készülődtünk a lefekvéshez. Az elalvás kicsit nehézkesen ment, mert fáztam.

Másnap reggel hajnali 5-kor keltünk. Reggeli után elmentünk túrázni az erdőbe, majd kézműveskedtünk, csapatépítő játékokat játszottunk. Ebéd után számháborúztunk, és ott akadtak kisebb problémák, ugyanis mire rendesen elkezdtük, volt már vagy 8 számom. Nem élvezhettem olyan sokáig, mint az előző játékban ugyanis a Csongor hamar kiejtett. Utána összepakoltam és még egy kicsi szabad játék volt, de azt sem élvezhettem túl sokáig, mert jött értem anyukám.

Remélem nem utoljára láttam azt a helyet, mert nagyon jól éreztem magam.

Cseresznyésben voltunk,
Nagyon jól mulattunk,
Bár alig aludtunk.
Fogtunk sok gyíkot,
(Ábel Anitát meg Bíbort)
Na jó, én nem,
Sajna elszaladt előlem.
Számháborúztunk sokat,
Kerülve a kullancsokat.
Nem vadásztunk térerőt,

Mert tudtuk, merre „nőtt”.
Mentünk tūrāzni,
Bűzlöttünk, mint a rohadt krumpli.
Szegény kullancs
Meg is fulladt.
A többiek elmentek bicajozni,
Míg mi elvultunk pacs-pacsozni.
Finom volt a rántott hús,
De a ketchupért harc is dúlt.
A Tomika sem halt éhen,
Volt kaja a bőrröndjében.
(titkos_0723)

A 7.B ÉLMÉNYEI ☺

Végre elérkezett a várva várt nap. Reggel 8 órakor indultunk a két napos kirándulásra. Az első állomásunk az Árpád- kilátónál volt.

Rövid pihenő után közelítettük meg célunkat, a Pál-völgyi-barlangot. Mielőtt a barlangba mentünk volna, titkos játékba kezdtünk: egymás őrangyalaivá váltunk. Egész nap figyeltünk és vigyáztunk egymásra.

A barlangban egy háromórás túrát tettünk, kúszva, mászva. Voltunk elefánt és giliszta járatokban is, ami fárasztó, de annál érdekesebb volt. Vezetőink sokat meséltek a mészkő-barlangról. Dobogókő-Pilisszentkereszten egy menedékházban foglaltuk el a szállásunkat. A táj csodálatos volt, érdemes volt este kisebb sétákat tenni a közeli dombokon. Szálláshelyünkhöz közel volt a híres Rám-szakadék is. Este vacsora után beszélgettünk, és az őrangyal játékban is felfedtük a párokat. Nagyokat nevettünk egymáson és persze magunkon, ha nem tudtuk kitalálni az angyalunkat.

Másnap korán reggel keltünk, a menedékház gondnoka készített finom reggelit nekünk. A nap fénypontja a Római Kalandpark négy órás programja volt. Az előző napi őrangyal játékot újra játszottuk. Mindenki nagyon élvezte a junior és felnőtt pályákat. A csúszások hosszúak és néha igen hangosak voltak. ☺ Két óra mászás után jól esett a kalandpark büféjében egy-két jégkrém. Amíg egyesek trambulínon ugráltak, voltak, akik napoztak, pingpongoztak. Kellemes, szép délelőttöt töltöttünk el a parkban.

A fáradalmak után Pomázon ebédeltünk, majd elindultunk hazafelé. Utunk Budapesten keresztül vezetett. A budai rakparton mentünk végig, számoltuk a hidakat, megnéztük a Parlamentet, a Budai várat majd ráhajtottunk az autópályára. Mivel a délelőtt kimerítő volt, sokan elaludtak a buszban. Sokan Pista bával beszélgettek, aki Rita nénivel együtt szívesen kísért el bennünket erre az emlékezetes kirándulásra. Fáradtan, de nagyon sok élménnyel értünk haza, köszönjük nekik!

Legutóbbi lapszámunkban már utaltunk rá, hogy folytatódnak a sport- és tanulmányi versenyek, melyeken iskolánk tanulói igen nagy számban vesznek részt. Komoly sikerek, szép eredmények születtek, lássuk ezeket részletesebben!

A III. korcsoportos fiú **kosárcsapat** megnyerte a bajnokságot, így továbbjutottak, majd a megyei versenyen igen szép játékkal a második helyen végeztek. Lenti képünkön a győztes csapat tagjai (Bach Máté, Buglyó Barna, Laki Maximilián, Nagy Dániel, Nagy Roland, Pavlik Botond, Ritter Milán, Sánta István, Strasszer Ábner, Takács Áron, Tengölics Tamás, Váncsa Máté) felkészítőjükkel, Szilágyi Istvánné Judit nénival.

Atlétika versenyek is lezajlottak a tavasz folyamán. A városkörnyéki döntőkön dobogós helyen végzett egyéniben Füredi Kristóf (8.a), Horváth Vanessza (7.b) és Ritter Milán (6.a) Csapatversenyben az előkelő második helyet szerezte meg az Ottófi Fruzsina, Pintér Anna, Strobl Adél és Pintér Anna összetételű négyes, valamint a Bernáth Tamás, Laki Maximilián, Ritter Milán, Sánta István alkotta csapat.

Mezei futásban Ottófi Lili (7.a) remekelt, egyéni első helyet szerzett. Az első 10-ben végzett még iskolánk képviselőjében Bernáth Tamás (5.a), Hanol Míra (7.a), Kis Adrián (8.a) és Németh Aletta (8.a) is. A 2. korcsoportos fiúk csapatban megszerezték az első helyet, de egyéniben is arany- és ezüstérmekkel tértek haza.

Iskolánk regisztrált **dzsúdó** tehetségpont, így nem meglepő, hogy tanulóink számos rangos cselgáncsversenyen képviseltetik magukat. A legszebb eredményeket a következő tanulóknak köszönhetjük: Bernáth Tamás (5.a), Eichmann Csongor (5.b), Gyöngyösi Adél (5.a), Hornyánszki Lilla (6.a), Mittler Milán (5.a), Tóth Barna (5.b), Tóth Dániel (6.a), Strasszer Botond (7.b). Gratulálunk teljesítményükhöz!

A Demeter Egyesülettel együttműködve idén két csapatunk is részt vett a Bakancsos Atomkupa **túra**versenyen, ahol mindketten dobogós helyen is végeztek. Első helyet szerezte meg a Bernáth Tamás (5.a), Kirizs Balázs (8.a), Kirizs Dávid (5.a), Krizer Bence (8.a) összetételű csapat; harmadik helyen végzett a Donkó Kata, Frics Kamilla, Sáfrány Döme alkotta 7.a osztályos trió.

Matematika tantárgyból is büszkék lehetünk diáktársainkra. A Bátaszéki matematikaverseny országos döntőse volt az 5.a osztályos Frics Luca, aki a 28. helyen végzett, ezúton is gratulálunk a szép teljesítményéhez!

A Varga Tamás matematikaverseny megyei fordulójába jutott Venczel Virág (8.b), a Bendegúz megyei döntőjébe pedig egyetlen paksiként Kleithál Kitti (6.b) kapott meghívást, aki az 5. helyen végzett.

Természetismeret tantárgyból egyedüli paksiként kapott meghívást Kleithál Kitti (6.b) a Bendegúz megyei döntőjébe, aki a 4. helyen végzett.

Fizika tantárgyból a Paksi Atomerőmű szervezte a Teller Ede csapatversenyt, ahol iskolánkat négy tanuló képviselte, és 4. helyezéssel tértek haza. Gratulálunk Kohl Zsannának (8.a), Nickl Eriknek (8.b), Pupp Benedeknek (8.b) és Venczel Virágnak (8.b)!

Ahogy arra utaltunk előző lapszámunkban, a nyelvi versenyek nagy részének eredménye mostanra érkezett meg, hiszen márciusban még javában zajlottak az események.

Országos **angol** nyelvi versenyen megyei első helyen végzett Rákosi Balázs (8.b); a TITOK London Bridge tesztversenyen országos 8. helyen végzett Venczel Virág (8.b).

A Litteratum angolversenyen 11 indulónkból 10 bejutott a megyei döntőbe, melynek végeredménye épp a héten született meg:

Rákosi Balázs, 8. évfolyam, 1. hely
Nényei Nóra, 7. évfolyam 2. hely
Venczel Virág, 8. évfolyam 2. hely
Hirczi Kitti, 7. évfolyam 3. hely
Dallos Anna, 7. évfolyam, 4. hely
Pécsi Nóra, 5. évfolyam, 4. hely
Péri Fanni, 8. évfolyam, 4. hely
Péri Petra, 6. évfolyam, 4. hely
Kaszás Lilla, 7. évfolyam, 5. hely
Sánta István, 6. évfolyam, 8. hely

Bár a fenti táblázat már önmagában is csodálatos volna, mindez nem elég, hiszen Rákosi Balázs nemcsak a megyei, de az országos versenyt is megnyerte! Gratulálunk, Zugi!!!

Német nyelvi versenyeken is szép számmal akadtak indulók, sikerek. A Spiel und Gewinn! országos levelezőversenyen Gyöngyösi Adél (5.a) 34. helyen végzett, míg a Mozaik országos tanulmányi versenyen Hornyánszki Lilla 1. helyezést ért el!!!

A Litteratum németversenyen minden indulónk megyei döntőbe jutott, a következő eredményeket produkálták:

Steiner Adrienn, 8. évfolyam, 2. hely
Szóts Katalin, 8. évfolyam, 3. hely
Kern Martin, 7. évfolyam, 6. hely
Magyar Bálint, 7. évfolyam, 8. hely
Sáfrány Tamás, 6. évfolyam, 8. hely
Steiner Evelin, 6. évfolyam, 10. hely
Frics Luca, 5. évfolyam, 15. hely
Büttl Márton, 5. évfolyam, 19. hely
Zengrüber Réka, 5. évfolyam, 20. hely
Timár Anna, ötödik évfolyam, 25. hely

gut
GEMACHT!

Magyar nyelv: Előző lapszámunkban már beszámoltunk róla, hogy milyen szép megyei döntős eredmények születtek a Simonyi Zsigmond helyesírási versenyen. Ezzel kapcsolatos új információ, hogy Pécsi Nóra, 5.b osztályos diáktársunkat behívták a Kárpát-medencei döntőbe is, ahol 6 ország versenyzői közül bizonyult a 20. legjobbnak. Nórával készült interjúnkat a következő oldalon olvashatjátok.

Valamennyi versenyzőnek és felkészítő tanárnak sok szeretettel gratulálunk, további szép sikereket kívánunk!

GRATULÁLUNK PÉCSI NÓRÁNAK,

**aki a Simonyi Zsigmond helyesírási verseny
Kárpát-medencei döntőjében
a 20. helyen végzett.**

Nóra az ötödik évfolyamosok versenyében szerzett megyei II. helyezéssel érdemelte ki, hogy behívják a döntőbe, melyet 2017. május 20-án Budapesten, az Eötvös Loránd Tudományegyetemen rendeztek.

A Kárpát-medencei döntő - az előzőekhez hasonlóan - két részből: egy tollbamondásból és egy feladatlapból állt.

A bezerédjs versenyző az előbbiben mindössze két hibát vétett, a könnyűnek egyáltalán nem mondható feladatlapon nyolcat hibázott. 90 pontos versenyeredményével korosztályában 20. lett a Kárpát-medencében.

Nóra felkészítője osztályfőnöke, Ványiné Németh Ildikó volt, aki a versenyre is elkísérte.

Gratulálunk a Simonyi Zsigmond helyesírási verseny Kárpát-medencei döntőjén elért eredményedhez! Árudd el nekünk, hogy kerültél a döntőbe!

Már alsóban rendszeresen jelentkeztem versenyekre, ahol mindig előkelő helyen végeztem. Felsőben ez úgy folytatódott, hogy a korábbi sikereken felbuzdulva mindenképp indulni szerettem volna az iskolai helyesírási versenyen. Az évfolyamomban első helyen végeztem. Mint kiderült, ezt lehet folytatni, mégpedig úgy, hogy a Simonyi Zsigmond helyesírási verseny megyei döntőjébe jutásáért harcolunk. Olyan jól sikerült az iskolai forduló, hogy a megyei döntőbe is behívtak. Ott 2. helyen végeztem, mindössze fél ponttal lemaradva az elsőtől. Május elején pedig a szervezők értesítették iskolánkat, hogy a megyei kiváló pontszámom alapján behívna a Kárpát-medencei döntőbe. Hát, így kerültem oda. ☺

Mi volt a legnagyobb élményed a döntőn?

Két dolog volt nagyon emlékezetes: az egyik, hogy alig 12 évesen az ELTE (Eötvös Loránd Tudományegyetem) bölcsészkarának „hallgatója” lehettem. A másik, hogy személyesen beszélgethettem a verseny főszervezőjével, a zsűri elnökével, Antalné dr. Szabó Ágnessel, aki a nyelvtankönyveink szerzője is.

Milyennek találtad a verseny feladatait? Nehezek voltak?

Voltak pofonegyszerű feladatok is, de azért akadt pár olyan, amivel meggyűlt a bajom. Végül 100 pontból 90-et szereztem.

Mit gondolsz, mennyire fontos a helyesírás? Miért nem írnak helyesen ma a fiatalok?

Számomra nagyon fontos a helyesírás, mert én szeretem, de sokaknak gondot okoz, mert nehéz. Néhány szabály megváltozott, így még jobban össze lehet keverni a dolgokat. Szerintem az internetes beszélgetésekben nagyon sok a rövidítés, sokan írásjeleket sem használnak, így nem figyelnek a helyesírásra.

Mennyire szereted a nyelvtanórát?

Nekem a nyelvtan az egyik kedvenc tantárgyam, nagyon szeretem. De azért gyengéim is vannak, például a j-ly kérdése.

Kinek köszönheted a mostani sikert?

Ildi néni a nyelvtantanárom, de Eszter néni is nagyon sokat segített a felkészülésben. Na meg persze A magyar helyesírás szabályai...☺

Köszönöm a beszélgetést, további sok sikert kívánok!

Iskolánk alapítványa minden tanévben lehetővé teszi, hogy a legszorgalmasabb, legügyesebb, valamilyen területen kiemelkedő teljesítményt nyújtó diákok jutalomkiránduláson vehessenek részt. Idén május 18-án mintegy 50 tanulótársunk jutott el Budapestre, ahol érdekes, szórakoztató napot tölthettek el. A programban szerepelt a repülőtér és a LEGO-kiállítás megtekintése, ami nagyon izgalmas és tanulságos volt. Az Aeroparkban olyan helyekre juthattak el, ahová sok dolgozó sem mehet be. Megtudhatták, hogy 80 éves a legidősebb légiutas-kísérő; a legrövidebb repülőút két kis sziget között 40 másodpercig tart; a leghosszabb repülőút 17-18 órát is igénybe vesz; landolásnál a kerekek egy része leég az aszfalton, amit különleges járművel takarítanak le. Busszal utazhattak az 1-es számú kifutópályán, ami jelenleg is betonozás alatt áll (70 centi mély beton szükséges, hogy elbírja a leszálló repülőgépek súlyát). Megpróbáljuk néhány képpel visszaadni a nap hangulatát, de ezt mindenkinek látnia kellene...

A LEGO-kiállításon sok-sok csodát láthattak a gyerekek és kísérőik, a mozgó robotoktól kezdve az életnagyságú emberi csontvázon át a Titanic 11 méter hosszú makettjéig, de volt ott Star Wars egy-egy jelenete, Európa-térkép, repülő-és hajómodellek, egy-egy város nevezetes épülete, természetesen mindez LEGO-kockákból megépítve.

JUDO FOR THE WORLD

Magyarország ad otthont a dzsúdó világbajnokságnak augusztus végén. Ez

alkalomból már elkezdődtek a reklámok, a figyelemfelhívás a rangos eseményre. Június 1-jén a Magyar Judo Szövetség felhívására mintegy ezer dzsúdós kapott meghívást egy flashmobra, aminek célja a világbajnokság népszerűsítése volt. Iskolánk nem maradhatott ki ebből a nagyszerű buliból, Pista bá' kíséretében 52 bezeréds diák öltötte magára cselgáncsruháját, hogy szerepelhessen a nagyszabású rendezvényen. Hősök terén került sor az eseményre, ahol 2017 postagalambot engedtek el különböző üzenetekkel, hogy felhívják a figyelmet a világbajnokságra. A kampánynyitó esemény igazi rendkívüli alkalom volt, a mieink találkozhattak például Karakas Hedviggel, Ungvári Miklóssal vagy Judoggy kutyával is. Bővebben az eseményről, hivatalos képekkel is:

<http://worldjudo2017.hu/judo-for-the-world-latvanyosan-uzentek-a-magyar-judosok/>

Saját fotóinkból is válogattunk a judoinfo.hu mellett természetesen ☺

Ahogy minden tanévben, búcsúzó nyolcadikosaink idén is megrajzolták önmagukat, illetve rímekbe szedték osztályuk jellemzőit. Ez lett belőle... 😊

8. a, az INTENZÍV osztály

Mese a 8. a-ról

Volt egyszer egy osztály,
Úgy hívták, hogy 8. a.
Panny néni vezette,
Lett is hús kedvence.

Volt ott náluk minden,
Kalandok meg csínyek.
Lyukas óra, szőlődobálás,
Beírások, sok rászólás.

Kirándulni nagyon jó volt,
Baks, Erdély nagyon csúcs volt.
Sóstón is táboroztunk,
Aludni nem is tudtunk.

Tüzesek is vagyunk,
Elég sokat gyújtogattunk.
Égett itt a kuka, padló,
És a szép dekoráció.
Sok vicceset csináltunk,
Mindegyikért kiálltunk.
Villanyt is szereltünk,
Palánkot is készítettünk.

Ez az osztály csupa buli,
A kikészítés tiszta muri.
Elbúcsúzunk most már,
Mi voltunk a 8. a.

8. b,
az eszementek...

Vers a 8. b-ről

Szeptember egy reggelén 24 kis diák,

**Egy terembe léptünk mi, lássuk, mi vár
ma ránk.**

**Azóta már fogytokoztunk, jöttek-mentek
diákok,**

**De osztályunk nyolcadikra felvette a 16-
os alakot.**

Nyolc fiú és nyolc lány,
Györgyi néni színpadán.

Boti volt a focistánk,
Más sportot is ismer ám!

Kata, a kis táncos lábú,
Lovaglásban is kiváló.

Vajk volt az osztály esze,
Mindig füstölgött a feje.

Anita a nagy rajongó,
Beszólásban sem utolsó.

Viktor a nagy motoros,
300 000 km/s-mal száguldott.

Réka a házik megadója,
Föci felelések tudója.

Erik a nagy rocker csávó,
kire ránéz, az rögtön K.O.

Hajni az udvari bolondunk,
Vicein nevetni mindig tudtunk.

Beni a németkéri fenegyerek,
Gördeszkával jövök-megyek.

Kira a profi íjász,
Menekülj, ha kezében íjat látsz!

Zugi a hatodikban jött gyerek,
Már akkor sem volt teljesen kerek.

Fanni a remek angol,
De néha franciát is tanul.

Balázs a gipszelt kezű,
Ő az, aki kajás kedvű.

Bibi a nagy zongorista,
Csillámpónin lovagolva.

Frédi az osztály festője,
Kisgyerekek kiütője.

Vica a lépcsőn gubbasztva,
Szendvicset eszik, metált hallgatva.

1996 óta adományoz Gyermekeinkért Díjat városunk önkormányzata azoknak a pedagógusoknak, akiket kiemelkedő tevékenységükért, pedagógiai munkájukért erre méltónak talál. Idén iskolánk rajztanára, Tumpek Györgyi kapta az elismerést, melyhez ezúton is szívből gratulálunk!

Györgyi néni fáradhatatlanul dolgozik, hogy iskolánk mindig pompás arcát mutassa a hozzánk betérőnek, az általa készített faliújság mindig színes, dekoratív, alkalomhoz illő, igazi művészi alkotás. Tanítványait szeretettel vezérli az önkifejezés, kreativitás útján, mindenkinek lehetőséget biztosít, hogy megmutassa tehetségét.

Számtalan versenyen, kiállításon, rajzpályázaton jelennek meg az alkotások, melyek születésénél ő bábáskodott.

Köszönjük munkáját, a továbbiakban is nagyon sok sikert kívánunk!

Én és az erdő

Látom magam előtt a napfényes tisztást. Már alig tudok menni, de vissza kellett ide jönnöm. Az erdő. A mai napon valahogy más... valahogy varázslatosabb... Még is érzem a régi illatokat, érzéseket. Ahogy a fák között masírozok lassan előre, a talajból kiálló ágak felsértik a lábamat és kiszaggatják a szoknyámat, de ez engem nem állít meg.

Egyszer csak meglátom... Fátyolos szemmel közelebb araszolok és megsimítom a fatörzsbe vésett szöveget. Elöntenek az emlékek és sírva a földre rogyok. A nagyobbik unokám igyekszik hozzám, de én bármennyire is próbálkozom, nem tudom összeszedni magam.

- Mi a baj nagy? – kérdi és leül mellém. Tekintetében az aggodás szüntelen tüze csillog.

- Tudod szívem, ez egy hosszú és szomorú történet... - motyogom, miközben könnyek csillognak a szememben. A lány megfogja a karom és hagyja, hogy ráhajtsam a vállára a fejem.

- Elmesélheted, ha szeretnéd... - mondja félve, de kíváncsian. 17 éves léte egy gyerekhez tudnám most hasonlítani. Ezen picit elmosolyodom.

- Réges-régen pont ma hatvan éve ebben az erdőben sétáltam. Fiatal voltam és szép lány, így sok udvarlóm akadt, de nem foglalkoztam velük. Az élet és a kíváncsiság hajtott, így sokszor elszöktem otthonról. Az a nap is egy ilyen volt. Vidám voltam, talán a kelleténél izgatottabb is. A kedvenc tisztásom felé futottam, ám az nem volt üres. Egy fiú állt ott. Barna haja csillogott, ahogy a levelek közötti napsugarak rávetültek. A szeme borostyán színű volt. Láttam rajta, meglepte, hogy itt vagyok. Az érzés kölcsönös volt. Elkezdtünk beszélgetni. Tisztán emlékszem minden mozdulatára, a kis gödröcskéire az arcán. A kezdeti kínos csönd hamar átváltott kíváncsi kérdezősködésre, majd vidám beszélgetésre. A fiatalember már első látásra roppant szimpatikus volt. Ez a kis találkozó elindított egy lavinát, amit mi, ha akartuk volna se fordítottunk vissza. Az ezt követő napokon kivétel nélkül mindennap találkoztunk. Volt, hogy, akár reggeltől estig itt ültünk a tisztáson és csak beszélgettünk. Hamar szerelembe estünk. Én legalábbis teljesen belebolondultam... Tisztán emlékszem arra a napra, amikor először megcsókolt... Esett az eső és én fáztam... Rám terítette a vászonöltönyét és mire észbe kaptam lágyan hozzáértette az ajkát az enyémhez. Ez a csók nekem akkor a világot jelentette... és még a mai napig is. Viszont, ez a boldogság nem tarthatott örökké. Egyik nap éppen az erkélyen ülve lapozgattam az aznapi újságot, amikor megláttam életem legszörnyűbb cikkét... Az állt benne, hogy egy

fiatalembert ütöttek el... hajnalban... - a hangom erősen remeg. A könnycseppjeim megállíthatatlanul záporoznak. Az unokám magához szorít, és én szépen lassan megnyugszom. Ő felsegít és rám mosolyog. Viszonozom ezt, őszintén, szívből. Sétálunk ki az erdőből. Miközben a lány mesél, én elgondolkodom, majd mosolyogva nézek bele a borostyán színű szempárba. Tudom, hogy a családom nélkül nem tudnék boldogan élni. Mert a szeretet örök és mindent legyőz. Még a halált is.

(Kohl Zsanna, 8.a)

Petőfi Sándor szerelmének naplójából...

„Kedves Naplóm! 1931-ben találkoztam egy szekéren azzal, akivel az életemet akartam leélni. Neve Petőfi Sándor volt, az Alföldön született.

A szekéren már látszott, hogy tetszettem neki. Nagyon romantikus férfi volt! Utaztunk, és eközben megkérdezte tőlem, nem választunk-e egy közös csillagot. Elállt a lélegzetem, a hasamban éreztem, hogy lepkék repkednek, a szívem pedig nagyobb lett, miután Petőfi Sándor feltette nekem ezt a csodás kérdést. Ennél szebbet még soha senki nem kérdezett tőlem!

Legalább egy percig nem tudtam megszólalni. De végül kimondtam: „Persze, igen, hogyne!” Petőfi Sándorral ketten rámutattunk egy csillagra. Mindkettőnknek a legfényesebb tetszett meg.

Végül megfogta a kezem és kézenfogva elaludtunk. Nagyon romantikus fickó volt!

Ez volt az én csodálatos napom, amit soha nem felejték el. <3 „

(Kavas Kira 5. a)

Egy tinédzser naplójából

3.fejezet

Azt hiszem, az életem örökké megváltozott, vagyis ameddig ebbe a gimibe járok, biztosan!Na, de hol is kezdjem..? Bárcsak azt tudnám mondani, hogy minden ugyanúgy történt és még egy napot szenvedtem abban az átkozott iskolapadban, de nem, ez a nap egészen más volt.

-Jó reggelt!-szóltam anyunak két ásítás között. Velem ellentétben ő egyáltalán nem tűnt fáradtnak, már munkához volt öltözve. És egy puszi kíséretében el is köszönt tőlem.

-A reggelid az asztalon van!- szólt vissza az ajtóból. Én csak hümmögtem egyet és már botorkáltam is az asztalhoz, ahol várt engem a jól megszokott pirítós kakaóval. Őszintén szólva kb. a kapualjban eszméltem fel, hogy egyáltalán ma, ma van. Egész jó idő volt, szóval koptatott farmerben és egy ujjatlan pólóban flangáltam az utcán, mikor hirtelen megláttam Zsófit a kisbolt előtt. Hol is várhatna engem, ha nem a bolt előtt? Ez a bolt az emberek többségének egy átlagos ABC, de nekünk nem.

Itt kezdődött el a barátságunk!

Mikor 6-7 éves lehettem, anyuval voltam itt fagyit venni. Amikor kiértünk a boltból, én megbotlottam és a fagyim a földre esett. Elkezdtem sírni, anya megpróbált megvigasztalni, mikor közbe lépett Zsófi. Ő is az anyukájával volt, de mikor látta, hogy sírok, szó nélkül odajött hozzám és az éppen vett cukorkájából adott egyet.

- Tessék, az almás cukorka a legfinomabb!- mondta hatalmas mosollyal az arcán és a kezembe nyomta a cukrot.

-Kö-köszönöm- szipogtam, markomban a cukorkával.

Csupán egy gyermeki önzetlenség volt, de mégis, itt megindult valami, a barátságunk.

- Jó reggelt!- ugrottam oda Zsófihoz, aki ijedten hátrahőkölt.

- Neked is...- mondta a mellkasához kapva. Zsófi egy elég egyedi stílussal rendelkezik. A hajában halványkék csíkok vegyülnek az amúgy világosbarna tincsekbe. A ruházata se különb, mindig van valami, ami megy a hajához, szóval valami kék. Most a pólója felirata volt ilyen. Mosolyogva néztem a legjobb barátnőmet, aki még mindig teljes sokk alatt állt a felbukkanásom miatt.

-Naaa, ennyire csak nem ijedhettél meg!- nevettem az arcába. Végül megérkeztünk a suliban... Beléptünk a nagy üvegajtón, ami rögtön a portáshoz vezetett. Károly bácsi mosolyogva intett nekünk, én meg viszonzottam a kedves üdvözlését.

- Te, szerinted nincs valami furcsa itt?- mutatott körbe az embereken Zsófi.

Igen, egy kicsit szokatlan módon bámultak minket.

- Öhmm..- csak ennyit tudtam mondani, mivel egy végzős lány lépett oda hozzám.

- Szia, csinálhatunk egy selfit instára?- kérdezte fülig érő vigyorral.

- Mi?- kérdeztem teljes sokkban. De mire megértettem volna a helyzetet, már csinálta is a képet.

- Kösz, nagyon menő volt a tegnapi húzásod, de készülj fel, Kriszta és a barátnői tuti keresni fognak!- mondta és a képet nézegetve elsétált. Teljesen ledöbbenve meredtem rá, és döbbenten fordultam Zsófihoz.

- Mi a franc folyik itt?- kérdeztem, de ő már húzott is a lánymosdóba. Az ajtót feltépve rontottunk be.

- Figyelj, asszem tudom, mi folyik itt!- mondta és körbenézett a mosdóban, meggyőződve arról, hogy rajtunk kívül nincs itt senki.

- Akkor magyarázd el, légy szíves nekem is, mivel én semmit sem értek!- tártam szét a karom tehetetlenül.

- Emlékszel, mikor megverted azt a csajt?- kérdezte.

- Véletlen volt!- vágtam rá azonnal.

- Az mindegy! - legyintett és folytatta. Azt a lány Krisztának hívják!- mondta, mire én teljesen lesápadtam.

- Figyelj, Eme, nem lesz semmi gond, jó?- rázott a vállamnál fogva.

- Te most hülyéskedsz?- akadtam ki teljesen. - Az a lány, ha megtalál, élve bedarál, igen bedarál!- ismételt meg, mikor láttam a barátnőm értetlen arcát. Hirtelen a csengő hangjára lettem figyelmes. A szám szélét rágva agyaltam, most mit csináljak?

- Oké, menjünk!- határoztam el magam. - Nem bujkálhatok itt örökre! Bármennyire is akarok... - motyogtam magam elé.

Kivágtam a mosdó ajtaját, és rohanva mentünk a termünk felé. A tanár még nem volt bent, az osztályteremből egy alap hangzavar hallatszott ki. Zsófi bátorítóan rám mosolygott és bementünk.

A hangzavar megszűnt és mindenki engem nézett. Ne, ne, csak ezt ne! Gyorsan a helyemre siettem, mindenki követett a tekintetével, még szerencse, hogy Zsófi mellett ülök.

- Na, mi van, még nem rúgtak ki a kis incidensed miatt?- kérdezte szórakozottan Zsolti. Igen az a Zsolti, Zsófi testvére....

(D.K.)

Gondolom, sokaknak ismerősen cseng A bakancslista című film. Tudjátok, az, amiben két beteg pasi kihasználva hátralévő néhány hónapját, megvalósítja legvadabb álmait. (Ha esetleg nem láttátok volna, hát, érdemes megnézni...!)

Most, hogy közeleg a vakáció, a legtöbb diák hosszasan gondolkodik, mit is kezdjen az életével két és fél hónapon keresztül. Velem az elmúlt 2-3 évben az történt, hogy mire felfogtam a szünetet, elkezdődött a szeptember. A tanulság a következő: a vakációnál jóval előbb el kell kezdeni a programszervezést! Ennek érdekében összeszedtük ezt a kis listát, nevezzük bakancslistának, a nyári szünetre.

1. Delfinekkal úszni (Szinte kivitelezhetetlen. Ha mégis sikerülne, valószínűleg megfulladnék. Ötletnek azért jó...)
2. Örökbefogadni egy unikornist (Na, jó... ezt inkább hagyjuk!)

3. Megmászni a Mount Everestet (Sem az edzettségem, sem a pénzem nincs meg hozzá. Meg hát legyünk őszinték: túl lusta vagyok...)
4. Nem tanulni (Van egy olyan megérzésem, hogy ez nem fog túl sok erőfeszítést igényelni...)
5. Elmenni a Balatonra (Minden nyár kihagyhatatlan programja, szerintem nem csak nekem.)
6. Eldönteni az új szobám színét (Irány a Mount Everest)
7. Állatkertbe menni (Persze, voltam párszor, de azért, na!)
8. Mályvacukor sütés (Remélem, legalább olyan jó lesz, mint a filmekben!)
9. Találkozni a barátaimmal
10. Megkóstolni néhány új ételt
11. Lézerharc
12. Elolvasni egy könyvet, ami már régóta érdekel, de valami mindig közbejött
13. Megnézni egy filmet, ami már régóta érdekel, de valami mindig közbejött
14. Lézerharc a családdal
15. Összevissza császarkálni a városban családdal/barátokkal; megpróbálni eltévedni
16. Tojásdobálás
17. Elvonni magam a wifitől
18. Fagyitorta-készítés
19. Falfestés
20. Egy napot szentelni a DIY-nak
21. Elmenni a LUSH-ba
22. Héliumos lufik elengedése
23. Csináljunk egy sárkányt → sárkányeregetés
24. Éjszaka táncolni az utcán
25. Papírhajó a Dunán
26. „Legyen szép napod!” feliratú repülő elengedése
27. Építsünk bunkit!
- 28.

(by Gyöngyi, Frics Kamilla, D.K.)

A lista tetszés szerint bővíthető, lényeg, hogy mindenki érezze jól magát a szünidőben! Használjátok ki az időt, töltsetek tartalmas időt a családokkal, barátaikkal, pihenjete és legyetek nagyon vidámak!

Május 30-án a diákönkormányzat szervezésében lezajlott a tisztasági verseny. Az alsó tagozaton 4, a felsőben pedig 8 tagú zsűri járta végig a tantermeket és ellenőrizte a termek tisztaságát, rendezettségét, a faliújság aktualitását, a dekorációt. Összesen 40 illetve 80 pontot lehetett szerezni.

Az alsóban nagyon nehéz volt a döntés, hiszen a kicsik még jobban figyelnek környezetükre, így minden terem szép, tiszta és otthonos. Harmadik helyen végzett a 3.b osztály 36 ponttal; második lett a 4.b 38 ponttal; az idei győztes pedig a címvédő 4.a 40 ponttal, akiket egy finom tortával jutalmaztunk.

A felső tagozaton sajnos több rendetlen, szemetes tantermet találtunk, így nem lett olyan szoros a verseny, mint az alsóban. Harmadik helyen végzett a 8.b osztály, akik 67 pontot szereztek; második lett az 5.a 73 ponttal. A győztes a felsőben is maximális teljesítményt nyújtott: 80 ponttal szerezte meg az első helyet a tavaly is kiváló 6.a osztály. Az ő termék példaértékűen tiszta, ajánljuk megtekintésre a többi osztálynak is! Aktuális, igényes a faliújságuk, rend és tisztaság van mindenütt. Reméljük, hogy a jövőben is ilyen szép marad és kedvet csinál a többieknek is az igényes környezet kialakításához, megtartásához. A tortájuk pedig nagyon finom és ilyen szép volt:

Félelmetes sebességgel közeledik a tanév vége, amit jól láthatóan bizonyítanak a ballagási próbák, az egyre jobban széteső figyelem, az egyre fergetegesebb jókedv. Mármint ha nem a bizonyítványban szereplő jegyekre gondolnak egyesek...

Néhány esemény még vár ránk, amiről nem szabad megfeledkeznünk. Lapunk megjelenésével egy időben éppen zajlik az ausztriai nyelvi tábor, ahol remélhetőleg mindenki nagyon jól érzi magát és csodaszép élményekkel térnek majd haza.

Június 14. diáktársaink számára az utolsó tanítási nap, de utána azért még lesz egy kis dolgunk.

Június 17-én, szombaton 10 órakor kerül sor iskolánk ballagási ünnepélyére, ahová mindenkit szeretettel várunk!

A tanévzáró ünnepély pedig szintén június 17-én, 17 órakor kezdődik, ezután kapják meg bizonyítványaikat az 1-7. évfolyamos diákok. Aki valamilyen fontos okból nem tud részt venni a tanévzárón, bizonyítványát a későbbi napokban iskolánk titkárságán veheti át.

A hatodik évfolyam július 9-én Sóstóra utazik, ahol hagyományosan nagyon jól fogja érezni magát (mi már csak tudjuk...☺).

Táborok is várnak még a diákokra: június 19-től két héten keresztül akár övvizsgára is készülhetnek a dzsúdósok; míg az alsósok a cseresznyési táborban pihenhetik ki a tanév fáradalmait.

A nyári szünidőre minden kedves olvasónknak nagyon jó pihenést, feltöltődést, felejthetetlené váló élményeket kívánunk! Szeptemberben találkozunk ☺